

Μητροπολίτης Κιλκισίου: «Η αγάπη και η ευσπλαγχία μας φέρνουν σε κοινωνία με τον Θεό»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πολυανής και Κιλκισίου](#)

Στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Κιλκίς ιερούργησε την Κυριακή 2 Νοεμβρίου 2025, ο [Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πολυανής και Κιλκισίου κ. Βαρθολομαίος](#), τιμώντας μεθέορτα την εορτή του Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, προστάτου της Ενορίας που βρίσκεται στην περιοχή «Στενημαχίτικα» της πόλεως του Κιλκίς.

Τον Σεβασμιώτατο πλαισίωσαν ο προϊστάμενος του Ναού Παν. Αρχιμανδρίτης π. Επιφάνιος Θεοδωρίδης, Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως, ο Εφημέριος Πρεσβύτερος π. Σάββας Αμοιρίδης, ο Αρχιδιάκονος π. Φιλόθεος Τσαμπαζάκης και ο Διάκονος π. Εφραίμ Αλεξανδρίδης.

Οι ευσεβείς πιστοί υπερπλήρωσαν τον περικαλλή Ιερό Ναό για να μετάσχουν του Μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας ενώ πολλοί προσήλθαν στο Ποτήριο της Ζωής.

Ο σεπτός Ποιμενάρχης του Κιλκίς κ. Βαρθολομαίος, εμφορούμενος από την ακουσθείσα Ευαγγελική Περικοπή, τόνισε τα εξής:

«Με την παραβολή του πλουσίου και του Λαζάρου, ο Κύριος θέλησε να δώσει μία απάντηση στους Φαρισαίους, οι οποίοι όντας φιλάργυροι, κορόιδευαν τον Ιησού, όταν μιλούσε περί φτώχειας. Θέλησε ακόμη να τους δείξει, ότι υπάρχουν δύο σκηνικά. Ένα εδώ στη γη, κατά τη διάρκεια της ζωής μας και ένα στον ουρανό, κατά το πέρασμά μας, διά του θανάτου, στην αιώνια ζωή στον ουρανό. Αυτά τα δύο σκηνικά αλλάζουν με τον θάνατο, αφού «Απόκειται τοις ανθρώποις άπαξ αποθανείν» (Εβρ. θ', 27).

Πάντα όμως ο Κυριακός λόγος είναι πολύπτυχος και επίκαιρος για κάθε εποχή. Για το λόγο αυτό, ας δούμε σύντομα μια ψυχογραφία των δύο προσώπων της παραβολής. Ο ανώνυμος πλούσιος της παραβολής «ενεδιδύσκετο πορφύραν και βύσσον ευφραινόμενος καθ' ημέραν λαμπρώς» (Λουκ. ιστ' ,19). Το πώς απέκτησε τον πλούτο αυτό, δεν αναφέρεται στην παραβολή. Και δεν έχει και καμία σημασία, γιατί η αμαρτία του δεν έγκειτο στον πλούτο. Κατά τη διδασκαλία των αγίων Πατέρων, οι πλούσιοι είναι διαχειριστές και οικονόμοι των αγαθών, που τους χαρίζει ο Θεός. Είναι δηλαδή οικονόμοι Θεού. Αυτή η αντίληψη κυριαρχούσε ακόμη και στην αρχαία Ελλάδα, γι' αυτό και ο Ευριπίδης έλεγε «Τα των θεών δ' έχοντες επιμελούμεθα», δηλαδή είμαστε επιμελητές – διαχειριστές αυτών των οποίων μας έχει δώσει ο Θεός. Η αμαρτία του έγκειτο στην ασπλαχνία του, γιατί ήταν άνθρωπος υλιστής και ως εκ τούτου λάτρευε την ύλη και την σάρκα, χωρίς να τον ενδιαφέρει τι κάνουν οι άλλοι. Μάλιστα πόσο καιρό έβλεπε τον φτωχό Λάζαρο να κάθεται έξω από την πόρτα του σπιτιού του και να χορταίνει την πείνα του από τα ψίχουλα του τραπεζομάντηλου που τίναζαν οι υπηρέτες του και δεν συγκινείτο».

Παρουσίασε την ψυχογραφία του επώνυμου φτωχού, του Λαζάρου, που κάθεται έξω από την πόρτα του πλουσίου υπομονετικά, με πληγές και μόνους φίλους του τους σκύλους και σιωπά, χωρίς να διαμαρτύρεται καθόλου και για τίποτε, με μία αξιοζήλευτη αρετή, την αγία σιωπή!

Η παραβολή συνεχίζεται με την αλλαγή του σκηνικού. «ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη» (Λουκ. ιστ', 22). Ο Λάζαρος πλέον στον Παράδεισο και ο πλούσιος στον Άδη. Ο πλούσιος τώρα ζητά από τον Θεό ένα θαύμα. Να αναστηθεί ο Λάζαρος και να πάει στα πέντε αδέλφια του, που τον γνωρίζουν κάτω

στη γη και να τους αναγγείλει τι συμβαίνει μετά από τον τάφο, ώστε να πειστούν ότι υπάρχει άλλη ζωή και να αποφύγουν τον «τόπο της βασάνου» στον οποίο βρίσκεται ο ίδιος.

Και κατέληξε ο Σεβασμιώτατος: «Ο Θεός όμως, αγαπητοί μου, επιμένει να σώζει δια των Αγίων Γραφών «ἔχουσι Μωϋσέα καὶ τοὺς προφῆτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν» (Λουκ. ιστ', 29). Μη ζητάμε λοιπόν θαύματα. Το μεγαλύτερο θαύμα είναι Αυτός ο ενανθρωπήσας Θεός Λόγος και η όλη διδασκαλία Του. Αρκεί να Τον πιστέψουμε, που σημαίνει να Τον εμπιστευθούμε!

Η σημερινή παραβολή, αδελφοί μου, είναι μία μικρογραφία αυτών των δύο ψυχογραφιών που αναλύσαμε και μας διδάσκει πώς να στεκόμαστε απέναντι στο Θεό και τον συνάνθρωπο. Μας επιβεβαιώνει για άλλη μια φορά, πως η αγάπη και η ευσπλαχνία μάς φέρνουν σε κοινωνία με τον Θεό στη βασιλεία Του, που είναι ο χαμένος Παράδεισος, ενώ η έλλειψη της αγάπης και η ασπλαχνία μάς αποκόπτουν από αυτή την κοινωνία μαζί Του και μάς οδηγούν στο σκότος του Άδη και την απομόνωση».

Στο τέλος τελέστηκε η αρτοκλασία για τα μέλη του Συλλόγου Πολυτέκνων ν. Κιλκίς, τα οποία τιμούν ως προστάτες τους τους Αγίους Τάραντιο και Νεονίλλη, την πρώτη Κυριακή του Νοεμβρίου, στα οποία ευχήθηκε πατρικώς ο Σεβασμιώτατος, επαινώντας τα έργα και τις δράσεις τους.

Ακολούθως μετέβη στη Νέα Μεσήμβρια Νομού Θεσσαλονίκης όπου παρέστη στα εγκαίνια της Έκθεσης με τίτλο «Μεσήμβριας ενθύμιον» με την ευκαιρία συμπληρώσεως 100 χρόνων από τον ξεριζωμό των Ελλήνων της Βόρειας Θράκης που φιλοξενείται στο Πνευματικό Κέντρο της Ενορίας Κοιμήσεως της Θεοτόκου και θα διαρκέσει έξι μήνες προκειμένου να την επισκεφθούν Σχολεία και Φορείς.

Ξεναγήθηκε στην Έκθεση φωτογραφιών που καταγράφουν την πορεία των Προσφύγων από την Μεσήμβρια στη νέα πατρίδα, τη Νέα Μεσήμβρια, μαζί με τον Δήμαρχο Χαλκηδόνος κ. Σταύρο Αναγνωστόπουλο, τους Βουλευτές της Β' Θεσσαλονίκης κ.κ. Θεόδωρο Καραόγλου και Φάνη Παππά, τους εκπροσώπους της τοπικής Κοινότητας και τους κατοίκους της Κωμοπόλεως.

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)

